

Lovforslaget om visse Statskatters Overgang til Kommunerne.

De Punkter, som ere omhandlede i Beretningen fra i Fjor ere: Bestemmelsen af Tilskuddet; Bestemmelser, der skulle virke til, at Tilskuddet kommer Hartkornet til Gode; Regler med Hensyn til Kommuneskatterne; Lovens Tidsbegrænsning og Lovens Tilslutning til andre foreliggende Skattelovforslag.

I det Flertallet, hvad Bestemmelsen af Statstilskuddet til Kommunerne angaar, skal blive ved de i Lovforslaget givne Forskrifter, maa man dog finde det rigtigt, at der sker en anden Affattelse af Lovforslagets første Paragraffer — Ændringsforslagene 1, 2 og 3 — for derved bestemt at tilkænde give, at saa vel Gammelskatten som Land- og Ligningskatten vedblive at være Statskatter. Den Form, som nu vælges for Statstilskuddet til Kommunerne, kan næppe anses for den endelige, og det vilde derfor være urigtigt at træffe nogen Bestemmelse, der kunde gribe ind i Statens Ret til vedblivende at oppebære de her omhandlede Skatter som Ydelsener, der tilkomme Staten. De Bestemmelser om Tilskuddet til Kommunerne, som her gives, ville saaledes heller ikke faa nogen Indvirkning paa Spørgsmaalet om Valgretten til Landsstinget.

Med Hensyn til Tilskuddets Anvendelse til Rettelse for Hartkornet og med Hensyn til Reglerne for de nuværende Kommuneskatter fremsætter Flertallet de samme Forslag, som fremsattes i Beretningen i Fjor, dog med enkelte Modifikationer. Disse Forslag ere optagne i Ændringsforslagene Nr. 4 og 5.

I Beretningen forrige Aar foresloges det at knytte en vis Tidsbegrænsning til Loven, saaledes at denne skulde ophøre at gælde, hvis ikke nye Bestemmelser forinden vare tagne af Lovgivningsmagten. Samtidig dermed skulde da Oppehørsken af Indkomstskatten ophøre, om end selve Indkomstskatloven, i Righed med hvad der under tidligere lignende Forhold har været bestemt, vedblev at staa ved Magt. Der kunde efter Flertallets

Formening vedblivende være adskilligt, der talte for at knytte en saadan Tidsbegrænsning til disse helt ny Stattebestemmelser, der dog i forskellig Retning næppe ville blive helt fyldestgørende, og dette vilde ogsaa bedst stemme med Landsstingets hidtidige Stilling til Spørgsmaalet om en Indkomststats Indførelse. Flertallet skal dog ikke nu fastholde denne Bestemmelse, men forbeholder sig Frihed til senere at stille sig anderledes lige over for dette Spørgsmaal.

Bestemmelsen om Lovens Tilnyttning til de øvrige Skattelove er udeladt her og derimod med noget forandret Affattelse optagen i Indkomststat-Lovforslaget.

To af Flertallets Medlemmer (Breinholt og Rottbøll) have ønsket at stille Forslag til følgende Bestemmelse:

„Det Beløb, som Indkomst- og Tillægs-skatten til Staten indbringer ud over det, der i Henhold til § 1 ydes til Kommunerne, fordeles ligeledes til disse efter følgende Procentforhold:

Rjøbenhavn.....	15 pCt.
Kjøbstæderne	17 —
Handelspladser	2 —
Amtskommunerne ...	25 —
Sognekommunerne ..	41 —
	100 pCt.

Den indbyrdes Fordeling mellem Rjøbenhavn, Kjøbstæderne og Handelspladserne sker efter Folketal, medens den indbyrdes Fordeling mellem henholdsvis Amtsk- og Sognekommunerne sker efter Hartkorn.“

De nævnte Medlemmer have nemlig ment, at medens Hovedhensigten med de foreliggende Skattelovforslag har været, at lette Kommunerne de dem trykkende Byrder, og derfor lade Statskassen bringe et Offer, saa ligger det ganske uden for Forslagenes Tanke, at Staten skulde have forøget Indtægt; men dette bliver let Resultatet, fordi den Indtægt, som Indkomst- og Tillægs-skatten vil give Staten, antagelig i Løbet af saa Aar vil overstige de Beløb, som Staten afgiver. Da Ændringsforslaget imidlertid hverken i Udvalget eller hos Ministeren har fundet fornøden Tilslutning, have de ikke anset det for rigtigt, for Tiden at opstille Forslaget.